

Ripan

Dalripan och fjällripan är väl anpassade till sina liv i kylan och snöns rike. Båda riparterna byter till vinterkläder i oktober. Höstens allt kortare dagsljus och kallare väder påverkar riporna att ryka till den snövita, varmare och tjockare pälsen. I maj byter de till den spräckliga sommardräkten. Vita fjädrar har luftkanaler där färgade har pigment. Luften isolerar och gör en vit fjäder varm mycket bättre än en färgad. Ripan har även fjäderfötter. Fjädrarna skyddar mot kyla och ökar fotytan, så att riporna lättare kan gå ovanpå lös snö. Den vita vinterdräkten är ett utmärkt skydd mot att bli upptäckt på snön av rovdjur och jägare.

När det är kallt sover ripan under snön. Den gräver med fötterna och verkar sjunka rakt ner i den lösa midvintersnön. Sedan gräver den fram en halvmeter. Där nere sover ripan varmt och skyddat, även om det är trettio grader kallt i luften stiger temperaturen till bara några minusgrader i grottan. På morgonen flyger riporna rakt upp genom snön. Om du bara ser ett dropphål är ripan fortfarande där nere.

På somrarna äter riporna bär, bärvistar och frön. På vintern är denna föda täckt av snö och riporna måste klara sig på att äta tunna björkvistar. De går på snön och knäpper av små bitar. Ibland flyger de upp och sätter sig i björkarna och äter. Det ser alltid vingligt och instabilt ut. En ripa äter uppemot 25 meter björkvistar varje dag. Barken innehåller näring, medan veden passerar osmält genom ripan. Knopparna är mycket mer näringsrika men innehåller även gift. Det är björkarnas sätt att skydda sig mot djur, och fåglarna tvingas undvika knopparna.

Ripan har en kraftfull muskulös mage som krossar maten. När de hårda björkkvistarna skaver mot varandra slits barken. För att förbättra malningen sväljer ripan gruskorn. Även ripor med få eller inga stenar i muskelbuken verkar klara sig bra. På vintern blir ripans blindtarm längre för att kunna smälta den sega kvistfödan.